

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 3.5.2005
KOM(2005) 177 slutlig

GRÖNBOK

Grönbok om politiken för finansiella tjänster (2005 - 2010)

(framlagt av kommissionen)

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

ÖVERGRIPANDE MÅL.....	3
1. POLITIKENS HUVUDINRIKTNING.....	4
2. BÄTTRE LAGSTIFTNING, INFÖRLIVANDE, TILLÄMPNING OCH LÖPANDE UPPFÖLJNING.....	8
3. KONSOLIDERING AV LAGSTIFTNINGEN OM FINANSIELLA TJÄNSTER PERIODEN 2005-2010.....	9
3.1. ATT SLUTFÖRA KVARVARANDE ÅTGÄRDER.....	9
3.2. EFFEKTIV OCH ÄNDAMÅLSENLIG TILLSYN.....	10
3.3. ATT SKAPA FÖRUTSÄTTNINGAR FÖR GRÄNSÖVERSKRIDANDE INVESTERINGAR OCH KONKURRENS.....	11
3.4. DEN YTTRE DIMENSIONEN.....	11
4. MÖJLIGA NYA RIKTADE INITIATIV.....	12

BILAGA I

- (1) EKONOMISKA VINSTER AV FINANSIELL INTEGRATION
- (2) BÄTTRE LAGSTIFTNING SAMT BÄTTRE GENOMFÖRANDE, TILLÄMPNING OCH LÖPANDE KONTROLL AV EFTERLEVNAD AV LAGSTIFTNINGEN
- (3) EFFEKTIV OCH ÄNDAMÅLSENLIGT TILLSYN
- (4) HINDER FÖR GRÄNSÖVERSKRIDANDE KONSOLIDERING
- (5) DEN YTTRE DIMENSIONEN
- (6) AKTIV STYRNING AV TILLGÅNGAR
- (7) FINANSIELLA TJÄNSTER TILL PRIVATPERSONER OCH MINDRE FÖRETAG

BILAGA II

TIDSPLAN FÖR ANTAGANDE AV ÅTGÄRDER, ÅTGÄRDER SOM ÄR UNDER FÖRHANDLING SAMT ÅTGÄRDER SOM ÄR UNDER FÖRBEREDANDE

GRÖNBOK

OM POLITIKEN FÖR FINANSIELLA TJÄNSTER (2005-2010)

(Text av betydelse för EES)

Kommissionens politik på området finansiella tjänster¹ för de kommande fem åren har följande övergripande mål:

- Att befästa de framsteg som gjorts för att skapa en integrerad, öppen, konkurrenskraftig och ekonomiskt effektiv europeisk finansmarknad samt avlägsna de väsentliga kvarvarande ekonomiska hindren.
- Att främja en marknad med fri rörlighet för finansiella tjänster och kapital till lägsta möjliga kostnad inom hela EU – med fullgoda och effektiva nivåer av tillsyn, finansiell stabilitet samt en hög nivå av konsumentskydd.
- Att genomföra, tillämpa och löpande utvärdera det befintliga regelverket, strikt tillämpa programmet för förbättrad lagstiftning vid för alla framtida initiativ, förstärka tillsynskonvergensen och stärka det europeiska inflytandet på de globala finansmarknaderna.

I denna grönbok redogörs för vad kommissionen preliminärt avser att prioritera inom politiken för finansiella tjänster under de kommande fem åren. I grönboken beaktas många sammanfallande uppfattningar som kommit till uttryck under det 2 år långa samrådsförfarande som inleddes med de fyra expertgruppernas arbete och åtföljdes av ett brett offentligt samråd². Övriga samtida initiativ inbegriper en rapport om finansiell integration framtagna av EU:s finansiella tjänstekommitté³ samt utkastet till lägesrapport från Europaparlamentets utskott för ekonomiska och monetära frågor om hur långt integrationen av EU:s finansiella marknader⁴ nått.

Kommissionen efterlyser nu reaktioner på sina inledande idéer om den framtida europeiska politiken för finansiella tjänster. Svar bör skickas senast den 1 augusti 2005 till följande adress: [markt-consult-](#)

¹ En del av kommissionens övergripande strategiska mål 2005-2009, se COM(2005) 12, 26.1.2005: avsnitt 1.1, andra stycket, samt COM(2005) 24, 2.2.2005, punkt 3.2.1

² Se: http://europa.eu.int/comm/internal_market/en/finances/actionplan/stocktaking_en.htm

³ Rapport för diskussion vid Finansministrarnas möte den 2 juni 2004, endast för begränsad spridning.

⁴ Se: http://www.europarl.eu.int/meetdocs/2004_2009/documents/PR/553/553131/553131en.pdf

financialservices@cec.eu.int. Svaren kommer att läggas ut på kommissionens webbplats – såvida ingen uttrycklig begäran om motsatsen görs.

Kommentarer och vidare förberedande arbete inom kommissionen kommer att beaktas för att fastställa utformningen av **det slutgiltiga strategiprogrammet**, som kommer att läggas fram i form av en vitbok i **november 2005**.

1. POLITIKENS HUVUDINRIKTNING

Under de senaste sex åren har betydande framsteg gjorts för att skapa en integrerad europeisk kapitalmarknad och marknad för finansiella tjänster. Överenskommelse har nåtts om flertalet av de nödvändiga regler som skisserades i handlingsplanen för finansiella tjänster (FSAP) enligt tidsplanen och dessa genomförs nu. "Lamfalussyprocessen"⁵ har inneburit att beslutsfattande på europeisk nivå och regleringsstrukturer har blivit mer rationella och effektiva. Ett fortsatt systematiskt samarbete har utvecklats mellan de europeiska institutionerna och marknadsaktörerna. Likaså har den politiska tilltron till integrationsprocessen ökat efter införandet av euron.

Arbetet är emellertid inte slutfört. Den nya etapp som nu inleds och gäller perioden 2005-2010 har en väsentligt annorlunda inriktning:

- Konsolidering av befintlig lagstiftning, med få nya initiativ.
- Säkerställande av att europeiska bestämmelser effektivt införlivas i den nationella lagstiftningen och att tillsynsmyndigheterna följer en mer strikt tillämpning.
- Fortlöpande utvärdering i efterhand med vars hjälp kommissionen noggrant kommer att övervaka hur dessa regler tillämpas i praktiken – och deras effekter på den europeiska finansiella sektorn.
- Medlemsstater, tillsynsmyndigheter och marknadsaktörer måste sköta sina respektive uppgifter. Om så krävs kommer kommissionen inte att tveka att föreslå att åtgärder som inte ger de förväntade resultaten ändras eller tas tillbaka. Detta tillvägagångssätt är avgörande för att säkerställa att den efter hårt arbete införda europeiska regleringsramen kommer att fungera optimalt till förmån för marknadsaktörerna, som består av mer än 20 miljoner europeiska företag och 450 miljoner medborgare, och därigenom till förmån för den europeiska ekonomin i stort.

⁵ Lamfalussyrapporten, offentliggjord den 15 februari 2001, finns på kommissionens hemsida på Internet: http://europa.eu.int/comm/internal_market/securities/lamfalussy/index_en.htm; se även fotnot 44 i bilaga II.

Arbetet under de gångna sex åren har styrts av visionen om att djupa, likvida och dynamiska finansiella marknader kommer att säkerställa en effektiv allokering av och tillgång till finansiering och till finansiella tjänster inom hela den europeiska ekonomin – från institutionella tjänster till tjänster som riktar sig till privatpersoner och mindre företag – och lägga grunden till högre långsiktig tillväxt och skapande av arbetstillfällen inom hela ekonomin. Vägledande för lagstiftningsförslagen inom ramen för handlingsplanen för finansiella tjänster var gränsöverskridande konkurrens, marknadstillträde, ökad öppenhet och insyn, marknadsintegritet, finansiell stabilitet och effektivitet. Generellt sett har lagstiftningen inom ramen för handlingsplanen för finansiella tjänster enträget följt dessa vägledande principer – och de gäller fortfarande idag.

De ekonomiska vinsterna av en europeisk finansiell integration (bilaga I) är obestridliga. Detta har också fått erkännande i Lissabonstrategin⁶ – och bekräftats av kommissionens halvtidsutvärdering av Lissabonstrategin med dess ökade tonvikt på tillväxt och arbetstillfällen⁷.

Att anpassa nationella tillsynsmetoder till ett gemensamt europeiskt regelsystem är en svår uppgift: det innebär betydande ändringskostnader på förhand för nationella tillsynsorgan och marknadsaktörer. Dessa övergångsproblem utgör en utmaning i sig – särskilt eftersom de i stort sett är koncentrerade till en kort period (2005-2007). Farhågor för dessa övergångskostnader bör emellertid inte skymma de ekonomiska vinsterna i vidare mening. Alternativet är avskräckande: fragmenterade och ineffektiva finansiella marknader och/eller ett lapptäcke av nationell likviditet som är föremål för skiljaktiga, splittrade riskhanteringsförfaranden samt högre kapitalkostnader. Genom handlingsplanen för finansiella tjänster har en rättslig ram för bemyndigande skapats som bör göra det möjligt för emittenter, investerare och tillhandahållare av finansiella tjänster att bedriva affärer på en alleuropeisk nivå utan omotiverade rättsliga hinder. Nu gäller det att få det att fungera väl.

Idag finns det både ekonomiska och marknadsmässiga belägg för att den europeiska finansiella integrationen går vidare inom många sektorer: på de institutionella marknaderna, på aktiebörserna och när det gäller infrastrukturen för de finansiella marknaderna, såsom clearing och avveckling. Detta har förbättrat villkoren för alla användare av finansiella tjänster. En europeisk marknadsreflex börjar växa fram även om mycket återstår att göra såväl på de ovan nämnda områdena som på andra områden för både institutionella och privatkundstjänster. Exempelvis är sektorn för distribution av finansiella tjänster till privatpersoner och mindre

⁶ Vid sitt möte i Lissabon den 23 och 24 mars 2000 enades Europeiska rådet om ett nytt strategiskt mål för EU för det kommande decenniet; nämligen att bli den mest konkurrenskraftiga och dynamiska kunskapsbaserade ekonomin i världen med förmåga att skapa en hållbar ekonomisk tillväxt med fler och bättre arbetstillfällen och ökad social sammanhållning.

⁷ Tillväxt och arbetstillfällen: Nystart för Lissabonstrategin', Februari 2005, http://europa.eu.int/growthandjobs/pdf/COM2005_024_en.pdf

företag fortfarande fragmenterad och vissa marknader förblir omöjliga att ta sig in på. Dessa barriärer måste noggrant granskas, särskilt för att utröna huruvida de utgör väsentliga ekonomiska hinder för den fria rörligheten för kapital och finansiella tjänster.

En väl fungerande riskkapitalmarknad är en strategiskt viktig faktor för att främja nya och innovativa företag, företagarganda, höjd produktivitet och bärkraftig ekonomisk tillväxt i Europa. Den europeiska riskkapitalmarknaden är för närvarande mycket ineffektivare än exempelvis motsvarande marknad i USA. Det är därför viktigt att kartlägga vilka prioriteringar som bör göras i eventuella nya initiativ på detta område.

En strikt metod för ”bättre lagstiftning” kommer att tillämpas under hela arbetets gång från utformningen av politiken, genom öppna och överblickbara samråd på alla nivåer, till införandet av heltäckande och övertygande ekonomiska konsekvensbedömningar innan nya förslag läggs fram samt vid utvärderingen i efterhand. Detta är centralt för att minska administrativa kostnader för finansiella institut och utgivare och för att höja den europeiska finanssektorns konkurrenskraft.

Europaparlamentet och rådet bör också tillämpa motsvarande disciplinerade förhållningssätt för att undvika att välgrundade kommissionsförslag växer ut explosionsartat i onödig och försvagande komplexitet. Medlemsstaterna bör särskilt undvika att lägga på lager på lager av bestämmelser som går utöver själva direktivet – så kallad *“goldplating”* – och på så sätt omintetgöra fördelarna av en enda uppsättning EU-bestämmelser och lägga ytterligare bördor och kostnader på det europeiska näringslivet⁸.

Liksom tidigare måste det finnas en erfarenhetsbaserad förväntan om att framtida nya lagstiftningsförslag på EU-nivå som rör finansiella tjänster och genomförandebestämmelser kommer att ge betydande ekonomiska vinster uttryckt i effektivitet och stabilitet. En måttstock bör vara i vilken mån åtgärderna bidrar till att underlätta gränsöverskridande affärsverksamhet och höja de europeiska finansiella marknadernas konkurrenskraft samtidigt som den interna stabiliteten skyddas.

Kommissionens metod kommer även i fortsättningen att sträva efter att skapa så mycket samsyn som möjligt i varje förberedande etapp, samarbeta nära och öppet med medlemsstaterna och Europaparlamentet, med tillsynsmyndigheternas nätverk i EU (CEBS⁹, CEIOPS¹⁰, och CESR¹¹), med Europeiska centralbanken och marknadsaktörerna samt i

⁸ Se kommissionens rekommendation om bästa praxis för medlemsstaternas genomförande av EU-lagstiftningen, SEC2004(918) slutl.

⁹ Europeiska banktillsynskommittén, inrättad den 1 januari 2004.

¹⁰ Kommittén för europeiska myndigheter med tillsyn över försäkringar och tjänstepensioner, inrättad den 24 november 2003.

¹¹ Europeiska värdepapperstillsynskommittén, inrättad den 7 juni 2001.

framtiden mer intensivt med konsumentgrupper¹². Regleringsfilosofier skiljer sig åt medlemsstaterna emellan – och därför består konsten att utforma europeisk lagstiftning på dessa komplicerade områden i att hitta den avvägning som bäst gagnar Europas intressen. All lagstiftning bör respektera subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna i fördraget¹³ och stärka konkurrensen.

Den viktiga diskussionen om europeisk tillsynskonvergens behöver nu drivas framåt. Tillsynssystemet måste ha de nödvändiga instrumenten för att få den europeiska lagstiftningen på området finansiella tjänster att fungera effektivt och därigenom underlätta för alleuropeisk affärsverksamhet. Resultatet måste säkerställa en fullständig demokratisk redovisningskyldighet gentemot medlemsstaterna och Europaparlamentet. I detta sammanhang är EU-konstitutionens¹⁴ ikraftträdande viktigt för kontinuitet på medellång sikt och för bärkraften i Lamfalussyprocessen¹⁵.

Med lagstiftningsramen för tillsynsstrukturerna i stort sett på plats förutser kommissionen att synergieffekter mellan olika politikområden – särskilt konkurrens och konsumentpolitik – kommer att växa under de kommande fem åren. En del sektoriella utredningar på området för finansiella tjänster har redan aviserats. Kommissionen skulle gärna se marknadsaktörer spela en effektivare och mer proaktiv roll när det gäller att regelbundet påpeka tydliga överträdelser eller konkurrensbegränsande beteende oberoende av källa – först på nationell nivå och därefter till kommissionen.

Övriga övergripande och komplementära politikområden (företagsstyrning, bolagsrättsreform, redovisning, lagstadgad revision) är också synnerligen viktiga när det gäller att bygga upp förtroende, öppenhet och insyn på de europeiska finansmarknaderna. Arbetet inom dessa områden, även om de inte omfattas av denna grönbok, kommer gå vidare enligt de överenskomna tidsplanerna¹⁶ och enligt ett synsätt som grundas på förenkling och principen om "*bättre lagstiftning*". Bolag, redovisningsekonomer, revisorer och andra marknadsaktörer måste tillämpa högsta möjliga etiska normer i sitt arbete. Nationella

¹² FIN-USE-forumet för finansiella tjänster förser redan kommissionen med värdefull input från ett användarperspektiv.

¹³ I de fall lagstiftningslösningar förefaller motiverade antas dessa på EU-nivå endast om lokala åtgärder tydligt visat sig inte fungera eller vara omöjliga att genomföra. Deras effekter bör inte sträka sig längre än vad som krävs för att den inre marknaden skall fungera väl.

¹⁴ Särskilt den (nya) artikeln I-36 som föreskriver rätt att återkalla delegering för Europaparlamentet och rådet för att kontrollera delegerade förordningar som antagits av kommissionen.

¹⁵ De klausuler om slutdatum för giltighet, s.k. sunset clauses, på värdepappersområdet träder i kraft från och med 2007. Enligt dessa klausuler kommer befogenheter som delegerats till kommissionen för att anta genomförandeåtgärder genom kommittéförfarande (nivå 2 i Lamfalussyprocessen) att löpa ut, såvida inte rådet och Europaparlamentet uttyckligen går med på att förlänga dem (vilket kommer att bli ett förslag från kommissionen enligt sambeslutandeförfarandet).

¹⁶ Handlingsplanen för företagsstyrning och bolagslagstiftning; som bland annat innehåller åtgärder i fråga om genomförandet av IAS-standarder; det åttonde bolagsrättsdirektivet; godkännande av IAS i tredjelandslagstiftningar, som exempelvis Förenta staternas; öppenhet och insyn i bolagsstyrningsstrukturer; förbättring av aktieägarstrukturer osv.

tillsynsmyndigheter måste se till att dessa normer tillämpas i praktiken, även med avseende på finansiella centra i s.k. skatteparadis. I annat fall kommer det politiska trycket och trycket från marknaden för ytterligare lagstiftningsingrepp på dessa och andra områden att öka. För närvarande studeras denna fråga närmare inom ramen för översynen av de fjärde och sjunde bolagsrättsdirektiven med avseende på redovisningsstandarder. Syftet är att stärka upplysningskraven när bolagsbildningar i finansiella centra i s.k. skatteparadis används.

Diskussionen om de globala normutgivningsorganens, som exempelvis International Accounting Standards Board, framtida styrning, finansiering och politiska ansvarstagande, är av allt större politisk betydelse. Kommissionen anser att den offentliga tillsynen över dessa strukturer måste stärkas, så att en lämplig avspiegling av intressenters synpunkter, tillfredsställande öppenhet och insyn, rättssäkerhet och hållbar finansiering säkerställs.

Med utblick mot omvärlden är detta ett viktigt strategiskt tillfälle för Europa att påverka de faktorer som styr regleringen av den framväxande globala finansmarknaden. Därför är den fördjupade dialogen mellan EU:s och USA:s finansiella marknader och stärkandet av de finansiella relationerna med Japan, Kina och exempelvis Indien så viktiga (se 3.4). Kommissionen förordar att dagordningen för dessa dialoger breddas så att de blir mer framåtblickande och i ökad utsträckning bygger på det marknadsaktörerna tillför. Ökade ansträngningar att öppna tredje länders finansiella marknader bör göras inom handelsförhandlingsrundan i Doha liksom i bilaterala och regionala handelsavtal.

Kommissionen är intresserad av synpunkter från intressenter om

- huruvida de håller med om de övergripande målen för kommissionens policy för de kommande fem åren,
- huruvida de håller med om den ovan beskrivna politiska huvudinriktningen.

2. BÄTTRE LAGSTIFTNING, INFÖRLIVANDE, TILLÄMPNING OCH LÖPANDE UPPFÖLJNING

Förbättrade ekonomiska resultat och skapande av välfärd kommer i stor utsträckning avhänga av de europeiska institutionernas, tillsynsmyndigheternas och marknadsaktörernas förmåga att säkerställa att de befintliga reglerna konsekvent tillämpas och verkställs – så att bästa praxis blir normen (bilaga avsnitt II). På detta sätt skapas likvärdiga konkurrensvillkor – med konsekventa och korrekta tolkningar av gemenskapslagstiftningen så att rättslig osäkerhet och tvetydigheter undviks. Detta betyder att verkställighetsmekanismer behöver förstärkas och sammankopplas mellan medlemsstaterna, bland annat genom de europeiska tillsyns nätverken. Detta delade ansvar utgör en stor utmaning i en Europeisk union med 25 medlemsstater – och med ytterligare

utvidgningar planerade.

Prioriteringarna gäller

- att även i fortsättningen utforma politiken på ett öppet och överblickbart sätt genom en vidsträckt användning av samrådsmekanismer på alla nivåer,
- att förenkla och konsolidera alla relevanta bestämmelser, såväl EU-bestämmelser som nationella bestämmelser, på området finansiella tjänster¹⁷,
- att uppnå konvergerande standarder och praxis vad gäller tillsyn, med iakttagande av politisk redovisningsskyldighet och rådande institutionella gränsdragningar,
- att arbeta med medlemsstaterna för att förbättra införlivande i den nationella lagstiftningen och säkerställa ett konsekvent genomförande av lagstiftningen,
- att utvärdera huruvida de befintliga direktiven och förordningarna ger de förväntade ekonomiska resultaten och att upphäva bestämmelser som inte klarar ett sådant test samt
- att säkerställa korrekt genomförande och kontroll av efterlevnad, om nödvändigt genom överträdelseförfaranden som utgår från befintlig lagstiftning och rättspraxis.

Kommissionen är intresserad av att ta del av intressenters synpunkter på

- huruvida de håller med om den prioritering av åtgärder som gjorts, och
- vilka ytterligare åtgärder som bör vidtas för att främja en konsekvent tillämpning och kontroll av efterlevnaden av EU-lagstiftningen.

3. KONSOLIDERING AV LAGSTIFTNINGEN OM FINANSIELLA TJÄNSTER PERIODEN 2005-2010

3.1. ATT SLUTFÖRA KVARVARANDE ÅTGÄRDER

PÅGÅENDE LAGSTIFTNINGSSARBETE OCH ÅTGÄRDER UNDER FÖRBEREDANDE

¹⁷ Ett litet antal pilotprojekt för förenkling kan komma att väljas ut de kommande åren. Det kan vara meningsfullt att inleda en förstudie för att utröna om alla regler på sikt kan sammanföras i ett sammanhängande lagrum (ett slags ”regelbok för den finansiella sektorn”).

Den främsta prioriteringen för de kommande tolv månaderna är att fullfölja det oavslutade arbetet med de återstående delarna av förhandlingsetappen i Europaparlamentet och rådet samt arbetet på de nyckelåtgärder som nu förbereds inom kommissionen.

De gäller ett (möjligt) direktiv om finansiella efterhandelstjänster (clearing och avveckling), den nya solvensramen för försäkringsföretag, ett (möjligt) lagstiftningsförslag om betalningar (se bilaga II). Detta förberedande arbete innefattar såväl noggranna konsekvensbedömningar som ett brett samråd med intressenter.

OMRÅDEN DÄR KOMMISSIONEN KAN KOMMA ATT BESLUTA ATT INTE LÄGGA FRAM NÅGOT FÖRSLAG

Kommissionen är ålagd att agera endast om EU-initiativ ger tydliga ekonomiska fördelar för näringslivet, marknaderna och konsumenterna. Konkret uttryckt tittar kommissionen för närvarande på verksamhetsområdena för **kreditvärderingsinstitut** och **finansanalytiker**, där – efter att ha tagit emot råd från CESR and CEBS – ett beslut bör fattas om huruvida ytterligare lagstiftning krävs på detta stadium eller om de nuvarande bestämmelserna i direktivet om marknadsmissbruk liksom självreglering¹⁸ och övervakningssystem räcker. Det är redan klart att kommissionen inte kommer att föreslå några genomförandeåtgärder enligt **direktivet om övertagandebud**.

Om kommissionen beslutar att inte lägga fram förslag till lagstiftning på dessa och andra områden, kommer den dock inte att tveka att ompröva sin hållning om den framtida marknadsutvecklingen skulle tyda på att kraftfulla ingrepp krävs.

OMRÅDEN DÄR KOMMISSIONEN KAN KOMMA ATT OMPRÖVA SITT FÖRSLAG

Efter det att EU:s medlemsstater godkänt **Haagkonventionen** (ett multilateralt avtal om reglering av lagkonflikter som rör värdepapper som innehas av en intermediär¹⁹), lade kommissionen fram ett förslag för undertecknande, men vissa medlemsstater och ECB har nyligen uttryckt invändningar mot konventionen. Kommissionen avser att mot slutet av 2005 göra en rättslig bedömning för att utvärdera de invändningar som rests och därefter besluta om det krävs förändringar i det avtalsförslag som ligger för undertecknande eller ej.

3.2. EFFEKTIV OCH ÄNDAMÅLSENLIG TILLSYN

I takt med att den europeiska finansiella integrationsprocessen går framåt uppkommer nya utmaningar för tillsynsmyndigheterna. Att övervaka

¹⁸ Exempelvis ”Code of the International Organisation of Securities Commissions” (IOSCO).

¹⁹ En enhetlig rättslig metod för att bestämma äganderätter bedöms vara särskilt användbar i de fall värdepapper innehas av en kedja av finansiella mellanhänder i olika länder.

gränsöverskridande risker blir allt mer avgörande och även om integrationen kommer att stärka den övergripande stabiliteten kommer risken för externa effekter att öka, som exempelvis systemfel som påverkar flera finansiella marknader och/eller koncerner med verksamhet inom hela EU. Kommissionen anser att dessa utmaningar måste hanteras undan för undan och nedifrån-och-upp (bilaga I avsnitt III).

3.3. ATT SKAPA FÖRUTSÄTTNINGAR FÖR GRÄNSÖVERSKRIDANDE INVESTERINGAR OCH KONKURRENS

Marknaden bör vara pådrivande för konsolideringen inom den finansiella sektorn. Samtidigt måste sund finansiell praxis och stabiliteten i det finansiella systemet säkerställas på vissa områden. Kostnaderna och hindren för gränsöverskridande transaktioner utgör ett mycket stort hinder för gränsöverskridande investeringar och ekonomisk rationalisering i Europa. Kommissionen har i en preliminär rapport kartlagt dessa potentiella hinder och har uppmanat intressenter att meddela vad de anser utgör de mest svårforcerade hindren²⁰. Att avskaffa eller åtminstone reducera dessa omotiverade hinder kommer att stärka konkurrenskraften i denna sektor av ekonomin liksom i hela ekonomin – och främja tillväxt och skapande av arbetstillfällen (bilaga avsnitt IV).

3.4. DEN YTTRE DIMENSIONEN

Kommissionen kommer att noga övervaka att kandidatländerna uppfyller sina skyldigheter på området finansiella tjänster. Två ytterligare prioriteringar är att stärka det europeiska inflytandet på det globala planet och att säkerställa den europeiska finansiella sektorns globala konkurrenskraft. Finansiella tjänster utgör världsomspännande verksamheter – utvecklingstendenser i en jurisdiktion påverkar andra jurisdiktioner. I avsnitt V beskrivs de uppsatta (regleringsmässiga) målen och de vällovliga framsteg som gjorts för att bygga upp en öppen förhandsdialog i regleringsfrågor med USA och Kina. Kommissionen skulle också vilja fördjupa de finansiella förbindelserna med andra länder, exempelvis Japan, och, om möjligt, även med Indien under de kommande fem åren.

Kommissionen är intresserad av att ta del av intressenternas inställning i följande frågor:

- Huruvida de är eniga med kommissionen om de angivna förslagsområden där kommissionen kan tänkas besluta att inte vidta några åtgärder, eller om det finns andra konkreta områden där kommissionen inte bör lägga fram de förslag som förbereds eller områden där kommissionen bör överväga att dra tillbaka förslag.

²⁰ Se http://europa.eu.int/comm/internal_market/finances/cross-sector/index_en.htm#obstacles

- Deras bedömning om huruvida den befintliga reglerings- och tillsynsramen är tillräcklig för att hantera de utmaningar på tillsynsområdet som ligger framför oss under de kommande åren, vilka brister som finns och hur dessa kan åtgärdas på effektivast möjliga sätt.
- Vilka målsättningarna är för reglerings- och samverkansåtgärder på global nivå, vilka sektorer som bör omfattas och vilka områden som bör prioriteras.

4. MÖJLIGA NYA RIKTADE INITIATIV

I linje med de synpunkter som uttryckts under den två år långa samrådsprocess som inleddes med de fyra expertgruppernas arbete har kommissionen tydligt identifierat två politikområden inom vilka initiativ kan gynna den europeiska ekonomin: aktiv styrning av tillgångar (bilaga I avsnitt VI) och finansiella tjänster till privatpersoner och mindre företag. Arbetet inom dessa områden kommer att bedrivas på ett marknadsinriktat sätt enligt ett nedifrån-och-upp-förfarande och bli föremål för samråd.

4.1.

I utvärderingsprocessen av handlingsplanen för finansiella tjänster uppgavs marknaden för finansiella tjänster till privatpersoner och mindre företag utgöra ett område som behöver uppmärksammas mera (bilaga I avsnitt VII). Samtidigt som betydande framsteg uppnåtts i fråga om att integrera de finansiella marknaderna, förblir marknaderna för finansiella tjänster till privatpersoner och mindre företag, dvs. finansiella tjänster som erbjuds slutkonsumenter, i hög grad splittrade.

Kommissionens roll är att underlätta tillhandahållandet av finansiella tjänster till privatpersoner och mindre företag i Europa. När det gäller tillhandahållande av gränsöverskridande finansiella tjänster kan följande fyra distributionskanaler urskiljas: (i) en konsument som köper en tjänst från en tjänsteleverantör i en annan medlemsstat genom att resa till den medlemsstaten, (ii) ett företag som marknadsför eller säljer till konsumenter i en annan medlemsstat utan att vara etablerad där, (iii) ett företag som etablerar sig i mer än en medlemsstat och anpassar sina erbjudanden till lokala marknader, samt (iv) tjänster som utformas på alleuropeisk grund, även om de tillhandahålls lokalt.

Även om strategin för att skapa alleuropeiska pass för företag och konsumenter förefaller vara den mest gynnsamma, diskuteras för närvarande möjliga alternativa lösningar, som exempelvis så kallade "26th regimes" för de näringsidkare och konsumenter som vill bedriva gränsöverskridande verksamhet, som innebär att man inte rör de 25 nationella regelverken. Fördelarna med sådana "26th regimes" återstår att bevisa och det kommer att bli svårt att komma överens om valfria europeiska standarder som endast är utformade för vissa produkter.

Kommissionen noterar emellertid att denna diskussion pågår och kommer att reagera på begäran att närmare undersöka sådana "26th regimes", genom att sätta en förstudie, t.ex. på områdena ensidiga (villkor-liv) försäkringar och sparprodukter.

Kommissionen föreslår därför att upprätta s.k. Forum-grupper för specifika produkter för privatpersoner och mindre företag, bestående av experter på området som företräder bransch- och konsumentintressen, för att kartlägga eventuella hinder och undersöka möjliga lösningar. Detta arbete kommer att underbyggas av omfattande forskning.

OMRÅDEN SOM KAN KOMMA ATT BLI FÖREMÅL FÖR MÖJLIGA FRAMTIDA ÅTGÄRDER

Hypotekslån är ett område där ytterligare integration på marknaden för privatpersoner och mindre företag skulle kunna vara fördelaktig – samtidigt som antalet produkter på marknaden inte bör begränsas. En separat grönbok, som är planerad till sommaren 2005, kommer att behandla de 48 rekommendationerna från "Mortgage Credit Forum Group's" rapport. Konkreta initiativ kan – efter ett ingående samråd – komma att presenteras tidigast under 2006.

På grundval av expertgruppernas slutsatser och de uppfattningar som uttryckts i det offentliga samrådet, skulle det kunna vara lämpligt att se närmare även på följande områden:

- **Kodifiering och möjlig förenkling av befintliga bestämmelser om informationskrav**, särskilt med avseende på att säkerställa konsekvens och samstämmighet mellan olika texter²¹.
- **Förmedling av finansiella tjänster**, särskilt genom att tillåta gränsöverskridande tillhandahållande av tjänster av kunniga och pålitliga intermediärer, med bevarande av full öppenhet och insyn om avgifter och om kopplingar mellan tjänsteleverantörer. En del arbete har redan gjorts på detta område²². Med hänsyn till hur såväl produkterna som strukturen på de finansiella tjänsteleverantörerna har utvecklats bör behovet av ytterligare tillnärmning av uppföranderegler, regler om försäljningsrådgivning och upplysningsskyldighet undersökas.
- **Bankkonton**: Att i synnerhet se närmare på hinder för att öppna bankkonton över gränserna, liksom frågor som rör hantering, flyttbarhet, överföringsmöjlighet och avslutande av konton. Det förefaller finnas särskilda problem som sammanhänger med, exempelvis ställning som ej fast bosatt och identifieringskrav.

²¹ Kommissionen utvecklar en gemensam referensram som ett verktyg för att göra europeisk avtalslagstiftning mer sammanhängande.

²² Enligt försäkringsförmedlingsdirektivet och på marknaderna i direktivet om finansiella instrument.

Kommissionen är intresserad av att få reda på intressenternas inställning i följande frågor:

- Huruvida de är eniga med kommissionen om de nya områden som prioriterats;
- Vilka för- respektive nackdelarna är med de olika formerna för tillhandahållande av tjänster över gränserna, huruvida det finns affärsmässiga argument för att utveckla en så kallad "26th regime", och vilka branscher som skulle kunna gynnas av detta.
- Hur man skall göra det möjligt för konsumenter handla mer effektivt med finansiella produkter och huruvida detta betyder att det krävs mer professionell och oberoende rådgivning, förbättrad utbildning eller finansiell yrkesinriktad fortbildning.
- Huruvida de är överens om de problemområden som identifierats i ovanstående förteckning över produkter för privatpersoner och mindre företag, eller om de skulle vilja föreslå andra områden där ytterligare åtgärder på EU-nivå skulle vara till nytta.

Annex I, Section I-Economic benefits from financial integration

The financial sector plays a key role in the economy by allocating economic resources efficiently in time and space and thereby enabling real-sector activity to expand and develop optimally. In playing this role, a well-functioning financial sector should provide the means to:

- execute financial securities transactions on a cost-effective and safe basis through the appropriate mechanisms for trading, clearing, settlement and custody
- pool investor resources, subdivide shares in available investment opportunities, and spread the risk, thereby overcoming issues of scale in the resource allocation process
- rapidly be able to finance and respond to new business opportunities
- price and manage effectively the risks related to financial transactions
- reflect available information efficiently in prices so as to overcome problems of co-ordination in decentralised decision making;
- meet consumers' needs at reasonable cost; and
- address possible incentive problems created by the existence of information asymmetries and by the principal-agent relationship in the financial intermediation process.

So that:

- small and medium sized entities (vital for EU job-creation) can access a wider availability of risk capital and more innovative and lower cost finance to fuel their growth
- larger companies profit from an overall reduction in the cost of capital and a wider range of financial products
- the public sector can meet its financing needs at lower cost
- consumers benefit from improved returns on investment funds or life products, or reduced borrowing costs; to access a wider choice of investment opportunities and cheaper and more reliable ways of paying for goods and services;
- financial stability can improve and the European market becomes more attractiveness for foreign capital inflows; and
- the society as a whole to help finance the major structural economic challenge Europe faces – namely its long run pension deficit – by introducing more efficient pan-European markets for long-term savings products.

To the extent that the financial sector is constrained in the performance of these various functions, there is a consequent cost in terms of sub-optimal economic performance and welfare loss.

Within the European Union, the financial sectors of the Member States have evolved to reflect specific national conditions and preferences. While these systems are generally efficient from a national perspective, they are much less so when viewed from the perspective of a progressively integrating European economy. Over time, a divergence has emerged at European level between the real sector which increasingly operates on a cross-border basis and a still highly fragmented financial sector. The degree of fragmentation has been such that the European financial sector cannot function efficiently and therefore acts as a drag on the overall performance of the European economy. The costs and risks associated with cross-border financial transactions are unnecessarily high, thereby discouraging the conduct of financial activity on a pan-European basis. The result has been an inefficient allocation of economic resources due to unexploited scale/scope economies, sub-optimal risk management, inefficient pricing and reduced opportunities for an optimal distribution of investment/consumption over time.

In light of these inefficiencies, financial integration has been a European policy priority since 1998 and now forms an integral part of the Lisbon strategy. The underlying economic rationale is that financial integration will enhance the level of financial development throughout Europe and thus contribute positively to the performance of the European economy. A more efficiently functioning economy will mean more jobs as new business opportunities open up. The largest benefits could accrue to those Member States with the least developed financial markets – facilitating over time economic convergence within the Union.

Given their growth potential and their share of GDP, financial service sectors have a direct and decisive impact on the aggregate competitiveness of modern economies. For example, the key differences in economic performance between Europe and the United States, with US productivity growth showing a strong acceleration during the second half of the 1990s, can be found in a limited number of intensive ICT-using services which account for much of the overall US-EU gap in productivity growth since 1995. More specifically, the US showed rapid productivity expansion in securities trading²³. According to a study by McKinsey Global Institute, the introduction of pro-competitive regulations played a significant role in this remarkable performance. Very recently both the Sapir report²⁴ and the Kok report²⁵ have stressed the importance of completing the single market for financial services because of the role that financial services play both on the supply and on the demand side of the different national economies.

²³ Bart van Ark, Robert Inklaar, Robert H. McGuckin “Changing Gear” Productivity, ICT and Service Industries: Europe and the United States”, Paper for ZEW Conference 2002 on Economics of Information and Communication Technologies, June 24-25, Mannheim.

²⁴ Sapir et al. “An Agenda for a growing Europe”, Oxford University Press, March 2004.

²⁵ Kok et al. “Facing the challenge: the Lisbon strategy for growth and employment”, Report to the Commission, November 2004

Despite the fact that it will take a considerable time before the overall financial and economic impact of the FSAP measures can be assessed directly, the case for creating integrated, open and efficient EU capital and financial services markets remains as strong as ever. This view is supported by the economic literature.

Consecutive studies calculated the economic benefits of financial integration:

- the Cecchini report of 1988 estimated that the integration of the financial markets of 8 Member States would increase the value-added of their financial services by 0.7% of GDP²⁶
- the London Economics study²⁷ (end of 2002) focused on the benefits from integration by calculating the static efficiency gains from deeper and more liquid equity and bond markets in EU15. The study concluded that fully integrated markets would lower the cost of capital for companies by 0.5% and increase the GDP-level over time by 1.1%
- the CEPR study²⁸ (end 2002) looked at the relationship between financial integration and growth from a micro-economic point of view. The study concludes that, in a scenario in which manufacturing companies would have the same access to finance as the US companies, value-added growth in European manufacturing is estimated to increase by 0.75-0.94% on a durable basis.

Quantifying the costs and benefits of financial integration is very difficult and is subject to significant data, statistical and model uncertainty. Accordingly, the results of these studies can be considered only as indicative of the potential benefits of European financial integration. Nevertheless, the results of these and other studies underscore the validity of European policy on financial integration. All future proposed regulation will be accompanied by an impact assessment aimed at showing the economic benefits of the proposed measures.

²⁶ This estimate was based on first round effects only and did not take dynamic effects into account, which were expected to have generated a higher figure.

²⁷ London Economics (2002), "Quantification of the Macroeconomic Impact of Integration of EU Financial Markets" Available in the Commission web-site at: http://europa.eu.int/comm/internal_market/en/finances/mobil/overview/summary-londonecon_en.pdf.

²⁸ Giannetti M., L.Guiso, T. Jappelli, M. Padula and M. Pagano (2002), "Financial market Integration, Corporate Financing and Growth", DG ECFIN Economic Paper N° 179. available at: http://europa.eu.int/comm/economy_finance/publications/economic_papers/economicpapers179_en.htm.

Annex I, Section II-Better regulation, transposition, enforcement and continuous evaluation

The benefits from financial integration can only be delivered if the European institutions, supervisory authorities and market participants can ensure that the existing rules are consistently applied and enforced. The Commission's priority measures to make this happen are outlined below.

Preparation of initiatives.

Open and transparent policy making

The Commission will continue to apply the most open, transparent and evidence-based policy-making in line with the Lamfalussy process. Thorough and wide consultation and economic impact assessments will continue to ensure that, where legislation is necessary, sound rules will be drawn up with clear and demonstrable added-value for Europe's markets and consumers. The Commission favours publishing all responses to open consultations. Summaries of consultation procedures will be drawn up by the Commission and published. Responses to the recent public consultation on the Commission's working paper²⁹ evaluating the Lamfalussy process³⁰, strongly endorsed the Commission's general approach.

Simplification

Although the Commission has tried to keep the FSAP legislative framework as simple as possible, there is room for improvement. Simplification and consolidation of the existing rules (codification) is a continuous objective and will be factored in when preparing any new piece of legislation.

Legal coherence

A robust and clear legal framework is necessary for the efficient operation of both financial market participants and the public authorities responsible for regulation and supervision. The Community framework of law for the European financial markets and services is now highly developed, increasing cross-border activity and integration. New market practices can sometimes raise uncertainties or discussions as to how the existing law will apply or as to how it should develop. The Commission has already put in place arrangements to identify and analyse these areas. For example, in January 2005 the Commission launched the Legal Certainty Group dealing with cross-border securities rights and transfers. In conformity with its aim of

²⁹ See "The application of the Lamfalussy process to EU securities markets legislation: a preliminary assessment by the Commission services"-SEC(2004) 1459.

³⁰ European regulatory and supervisory process via a four-level approach: (1) framework legislation adopted in co-decision (between Council and European Parliament) at "level-1", concentrating on the core political principles; (2) "level-2" implementing measures to fill in the details of "level-1" legislation subject to precise constraints fixed in that legislation; (3) day-to-day cooperation by national supervisors and regulators to ensure consistent implementation and enforcement; and (4) more effective enforcement of Community law.

promoting better regulation, the Commission will consider whether it should encourage more actions in this domain.

Full co-operation among the supervisory committees (CEBS, CEIOPS and CESR) is needed to ensure consistent application of European rules across the board. Also, further work on convergence of reporting, organisational and other requirements for businesses will help create homogenous business environments throughout the Union. Cooperation at level 3 must take place in a carefully modulated, open and transparent environment that fully respects institutional boundaries and the need for political accountability.

The Commission intends to carry out an exercise to read across the connected (existing and proposed) directives to ensure consistency and internal coherence of terminology and effect³¹. Launching a feasibility study in the securities area might be helpful to find out if over time all rules (at European, and also national level) can be fused in one body of consistent law, a “*Financial services rulebook*”. Some texts could be simplified, or even repealed; a number of reviews will be carried out (see below). If needed, changes to the legislation could be proposed – with the flexibility of the Lamfalussy process, this could be achieved in reasonable time.

Transposition

Regrettably, the rate of transposition by Member States within the agreed deadlines is worsening³² (for example in the transposition of the Market Abuse Directive). What can be done to improve the situation? The following actions could help.

Renewed political commitment

Member States should demonstrate their commitment by providing clear and detailed transposition tables-preferably in one of the working languages of the Commission³³. The Commission will enhance monitoring and control. To give visibility to the state of transposition, the Commission will be bringing forward an on-line FSAP transposition matrix – showing which texts have been implemented by the Member States, when and how, with hyper links to the Member States’ own texts. Where available, transposition tables will also be provided. A special chapter in the Internal Market Scoreboard³⁴, planned for July 2005, will be devoted to this.

Realistic deadlines for transposition

Allocating sufficient time to Member States and market participants to apply Community rules is important. In the future, more care is needed to work out the

³¹ See ‘European Contract Law and the revision of the acquis: the way forward’-COM(2004) 651- for an explanation of the development and role of the Common Frame of Reference in reviewing the contract law acquis.

³² An overview of transposition deficits will be put on the Commission’s website, see: http://europa.eu.int/comm/internal_market/en/finances/actionplan.

³³ See “Recommendation from the Commission on the transposition into national law of Directives affecting the Internal Market-SEC(2004) 918, 12.7.2004-suggesting that correlation tables should be attached to the notification letter.

³⁴ http://europa.eu.int/comm/internal_market

necessary time for implementation of Directives and the implementing measures. The Markets in Financial Instruments Directive is an example where the deadline for transposition needed to be extended after adoption³⁵-something that should be avoided in the future.

Transposition workshops

A continuation of transposition workshops with Member States and European regulators to iron out, *ex-ante*, the main problems by providing explanatory guidance to the Member States, regulators and markets if needed, while fully respecting the role of the European Court of Justice. The Member States have a duty under the Treaties³⁶ to implement and apply Community law. However, the Commission – as guardian of the Treaties – will remain vigilant in addressing any shortcomings and will launch infringement proceedings swiftly if this obligation is not carried out properly. At the same time, market participants and regulators should help the Commission identify any flagrant failures and address any shortcomings to national courts.

The Lamfalussy arrangements should also play an important role in the continuous monitoring of consistent transposition and effective enforcement. Peer group reviews, benchmarking and efficient mediation mechanisms within the level of the supervisory networks could help find agreement on implementation/enforcement problems and help raise standards and best practises. Good work has already been done by CESR in a number of areas (e.g. transitional provisions for UCITS III).

Mediation and alternative dispute resolving

However, at the same time, Europe needs to strengthen its enforcement mechanisms further – to ensure legal consistency and predictability. Mediation and alternative dispute resolution schemes, such as the already existing SOLVIT and FIN-NET networks³⁷, offer considerable potential. Other, additional complaints and mediation procedures – in particular within the supervisory committees (Lamfalussy level 3) need to be developed and could be very effective.

CESR's recent paper³⁸ illustrates a number of urgent day-to-day problems that CESR thinks could arise under Directives currently being agreed and implemented in the securities sector (e.g. how to supervise the conduct of business rules of an intermediary organised on a trans-national basis, with branches in several Member States; or how to apply a particular International Accounting and Financial Reporting Standard to a market operation). Similar problems could arise in other sectors, such as banking. For example, a branch could have a significant impact on financial stability in the host Member State – where the branch represents a major player – while being much less significant in size in the home Member State where it is supervised. Non-binding mediation is one idea – but further reflection is needed within

³⁵ The Commission came forward with a proposal for a one year extension – to be agreed upon by Council and European Parliament.

³⁶ EC Article 10.

³⁷ http://europa.eu.int/comm/internal_market

³⁸ http://www.cesr-eu.org/consultation_details.php?id=48

current institutional boundaries. Similar pan-European enforcement issues arise in the area of audit oversight.

Whatever alternative dispute solving mechanisms are developed, they cannot be a substitute for ultimate proceedings before the European Court of Justice.

Ex-post evaluation

While consistent transposition and enforcement of European legislation is key in creating the benefits of a level playing-field, the more fundamental question as to whether the rules actually achieve what they were meant to achieve must be addressed. The Commission will continue to report on an annual basis on the state of financial integration³⁹, also addressing competitive structures in Europe, the efficiency gains of integration and related financial stability issues.

With the FSAP having reached its closing chapter, the logical next step is to evaluate its impact on financial markets and institutions as well as on the consumers and users. *Ex-post* evaluation of the FSAP and of all new legislative measures will in the future be a top priority for the Commission. The Commission plans to carry out a full evaluation of the FSAP in the course of 2006-2008, when all measures are implemented and the empirical and possibly the first economic effects start to be measurable⁴⁰. The Commission will also carry out a number of reviews mandated by legislation adopted under the FSAP-e.g. on large exposures, own funds, commodities dealers, regulated markets and regarding the Financial Conglomerates, Insurance Groups and E-money Directives-, with a view to achieving greater coherence and more effective supervisory tools.

Not all measures need to deliver direct economic benefits. Measures can be needed to improve consumer protection, strengthen financial stability *etc.* However, if – over time – careful assessment and analysis reveal that specific legal texts have not worked – and will not produce their desired effect in the years to come – they will be modified or even repealed entirely. The Commission would be interested to learn from stakeholders which measures could be repealed and why.

Moreover, the Inter-institutional Monitoring Group⁴¹ has so far proved a useful, independent mechanism for evaluating progress on achieving the objectives of the Lamfalussy report. A new Group has recently been furnished with a mandate to provide annual reports until the end of 2007. The mandate has been expanded, in line with the extension of the Lamfalussy process, to cover banking, insurance and occupational pensions as well as securities law.

³⁹ http://www.europa.eu.int/comm/internal_market/finances/docs/cross-sector/fin-integration/sec-2004-559_en.pdf. Each year's report will focus on specific issues; in 2005 these issues will be reflected in special features on financial consolidation, retail financial services and new Member States.

⁴⁰ This exercise will require careful preparation and fine-tuned calibration. To that end, the Commission envisages the organisation of a workshop with economic experts in mid-2006.

⁴¹ Composed of 6 people, made up of 2 representatives nominated by the European Parliament, Council and the Commission respectively.

Challenges

Cross-border penetration of financial services and capital markets in Europe is increasing. Delivering efficient and effective supervision remains a key issue for the further development of the Single Market for financial services in Europe. The Economic and Monetary Union (EMU) and the FSAP, almost complete, have acted as catalysts for change. This poses **challenges** for supervisory systems, which remain nationally-rooted.

Financial systems have increased their interoperability and become more integrated, providing services across borders. Large firms have shifted from country-based structures to structures focused more on business lines with centralised management functions. There is demand for supervisory arrangements that better reflect the way in which risk is managed and business is done. In the integrating European market, effective supervisory cooperation is essential, both in terms of day-to-day supervision and in the event of a crisis. More consistency between regulators and supervisors is important to avoid market uncertainty. Firms are demanding more streamlined and less costly cross-border and cross-sectoral supervisory arrangements. Concerns exist about the lack of equivalent powers and tools in exercising European supervisory functions.

A three-step, evolutionary approach

Rushing into a debate on a future supervisory model for Europe without first laying down the necessary groundwork would be counter-productive and not deliver the desired results. Looking ahead at supervisory developments over the 2005-2010 horizon, an evolutionary approach is needed that strikes the right balance between ensuring effective supervision and financial stability, and minimising the regulatory burden for firms, systems and markets. The Commission proposes the following three steps:

Step 1: Agreement on overall policy objectives

The Commission's **policy objectives** for the coming five-year period are two-fold:

- to advance the **Lisbon agenda** by enhancing the **competitiveness** of EU financial markets and institutions. To the extent possible, activities should be subject to the same supervisory requirements both on a cross-border and cross-sectoral basis. All Member States must ensure in their implementation processes that their supervisors have the necessary powers to supervise and cooperate as required in the Directives. Avoiding unnecessary duplication in regulation and supervision will reduce industry burdens and foster expansion of cross-border financial services
- to maintain the **highest, most up-to-date standards of regulation, oversight and supervision** for EU financial institutions, systems and markets to ensure financial stability, market integrity and consumer protection. Supervisory requirements should accurately reflect the risks run in

the market while converged supervisory practices and powers are crucial to ensure a level playing field and to avoid regulatory arbitrage.

Step 2: Maximise current framework, identify gaps and develop existing tools

Convergence of supervisory practices in all financial sectors is one of the key functions of the recently established Lamfalussy process. The second Lamfalussy review expected in 2007 is a milestone in this regard. Existing supervisory tools and the potential of CEBS, CEIOPS, and CESR should be exploited to the maximum extent. All possibilities to cooperate under the existing framework should be pursued, within the contours of existing institutional boundaries and in full respect of ensuring democratic accountability. Factual evidence needs to be gathered to see whether and where there are difficulties in day-to-day supervision in the various sectors, the efficiency of current supervisory networks should be assessed and gaps effectively filled. Particular attention should be paid to cross-sectoral issues, by providing greater clarity to the roles and responsibilities of supervisors and through convergence of supervisory practices. In addition, a number of practical features could be developed to help improve supervision in European financial markets and to enhance cross-border regulatory and supervisory cooperation, e.g. common reporting templates, effective dispute settlement procedures etc. Future legislative proposals (e.g. post-trade and insurance solvency) will need to anticipate specific solutions for supervisory cooperation. More consolidated supervision is a legitimate demand from industry. However, this should be a long-term objective. We should give the new supervisory committees a few years before they deliver their full potential, instead of rushing into a more integrated supervisory system at a time when markets are not yet really integrated. Targeted EU-level action may be needed to underpin supervisory cooperation in the following **three strands**:

(i) Removing inconsistencies within and between Directives, paying particular attention to cross-sectoral issues. The Commission will review overlapping, conflicting or outdated supervisory requirements in the directives, e.g. whether exceptions to the home country prudential control principle are still justified. Regulation should set the ground rules for an environment that allows well-run firms to succeed without encountering unnecessary supervisory barriers. Present and programmed Directives could create overlapping or conflicting supervisory requirements (e.g. Financial Conglomerates, Insurance Groups and future Solvency Directives). Working with stakeholders, an ongoing cross-sector review of supervisory approaches will be carried out and any necessary adjustments made to ensure coherence, clarity and supervisory efficiency. However, changes should only be considered after sufficient practical experience and after having maximised the current supervisory potential.

(ii) Greater clarity in the roles and responsibilities of supervisors. Home country control remains the core concept for supervision in Europe. The role of supervisors is now slowly starting to follow the way in which firms organise and manage themselves. In banking, for example, the Capital Requirements Directive proposes in some areas decision-making powers for supervisors that apply also to subsidiaries in other Member States, thus avoiding multiple decisions and reducing burdens. Before extending these powers to other areas, the respective roles and responsibilities of supervisors need to be reinforced and a number of key underlying and interrelated

issues should be addressed (liquidity, crisis management, lender of last resort, deposit guarantees, and winding-up and bankruptcy proceedings). In insurance and securities markets, similar issues may require attention. As a matter of priority, work will commence with all interested parties to determine how to optimally address the nature, location and supervision of risks in cross-border operations.

(iii) Convergence of supervisory practices. The three supervisory committees (CESR, CEBS and CEIOPS) are focusing on promoting cooperation and seeking similar responses to similar issues (e.g. developing common reporting rules and formats to reduce regulatory costs, peer pressure/mediation, and sharing information and data). In doing so, any new differences between supervisory powers and approaches which could impede proper market functioning should be identified and addressed. Possible solutions are: a review of divergences stemming from national legislation; enhanced cooperation through Memoranda of Understanding; coordinated or joint investigations; or coordinated group supervision. This should be done in a transparent way that respects institutional boundaries and democratic accountability. All tools underpinning supervisory cooperation, including non-binding standards agreed between supervisors, must of course be fully compatible with binding European legislation and must not prejudice the political process.

Step 3: Development of new structures.

New structures should only be developed if all possibilities for cooperation under the current framework have been exhausted and if there is compelling evidence that, once fully implemented and developed, this framework cannot fulfil its financial stability and integration objectives or meet the requirements of European legislation.

Background

The Informal ECOFIN Council in September 2004 in Scheveningen (NL) discussed findings that suggest that cross-border acquisitions in Europe are less common in the financial sector (particularly banking) than in other sectors of the economy.

Eliminating or at least reducing unjustified barriers to cross-border investment and economic rationalisation within Europe will strengthen the competitiveness of the economy at large – and foster growth and job creation. However, consolidation is not an end in itself, and takeovers and mergers will not automatically produce improved economic performance. Rather, market-driven consolidation will enable European financial service providers to reach their effective potential and compete internationally – via economies of scale and scope.

Possible explanations

There are a number of possible explanations why in the financial sector cross-border acquisitions in Europe are less common, e.g. factors related to structural, cultural, language and taxation issues, which weaken the business case for consolidation. It was also suggested that inappropriate intervention by national supervisory authorities and political interference are reasons for banks' failure to consolidate significantly on a cross-border basis. This debate is not about the overall level of 'foreign' participation in individual Member States' financial sectors, which depends on a range of factors (such as profitability, cost effectiveness, etc.). It is rather about whether or not national supervisors use solely prudential criteria to assess the merits or demerits of a particular merger or acquisition. Supervision should not be misused for protectionist purposes.

The Commission's approach

In January 2005, the Commission issued a call for advice to CEBS notably on the criteria used by national supervisory authorities when reviewing acquisitions of qualifying shareholdings (cf. Article 16 of Directive 2000/12/EC). Many of these issues are also pertinent for other financial sectors, where similar provisions exist. In the insurance sector, the Commission issued a call for advice to CEIOPS on the "fit and proper" concept in December 2004. In the UCITS area, the industry is calling for cross-border mergers to be facilitated in order to increase size and reap economics of scale. Transparency in the bond market and how government debt markets function have also been raised as areas where integration would be beneficial. Cross-sectoral consistency will need to be checked regarding these outcomes.

In addition, the Commission will analyse the reasons for the low level of cross-border consolidation to date and investigate whether there are unjustified obstacles hampering the proper functioning of an internal market. In parallel, the Commission

will review the application of the Treaty-based freedom of capital movements (Articles 56-60) in the area of cross-border bank mergers and acquisitions⁴².

In particular regarding its ongoing review of Article 16 of the Banking Directive, the Commission considers that, at the very least, more clarity, transparency and disclosure are needed, based on a set of well-defined common prudential criteria. Supervisors ought to make explicit the criteria they apply when reviewing qualifying shareholdings and their decisions should be made within a reasonable timeframe.

Supplementary action through competition policy is an important complement to financial integration measures. In line with its proactive approach to enforcing antitrust rules, the Commission will undertake sectoral enquiries in the areas of retail financial services and business insurance, with increasing focus on market monitoring. The objective will be to implement selective competition screening, and in particular to enhance competition in certain European retail financial services markets. Special attention will be given to the identification of obstacles to the provision of cross-border services and entry barriers, both in the form of regulation as well as “typical” antitrust issues.

⁴² The Commission will present a factual report on obstacles to the ECOFIN Council by September 2005 along with recommendations stemming from its review of Article 16 of the Banking Directive. It also intends to prepare a Communication on the application of the Treaties based freedom of capital movements this summer.

Future enlargement and neighbourhood policy

The Commission will monitor carefully that candidate countries fulfil their responsibilities in the financial services area and assess whether they are ready to play their role as full members of the Union. As with previous accessions to the EU, the Commission intends to take a pro-active approach by asking candidate countries to apply existing rules already before their accession.

Regarding the countries with which Partnership and Cooperation Agreements are in force and which fall within the framework of the European Neighbourhood policy, the Commission will seek to ensure adherence to the main principles of the European rules.

Global dimension

Enhancing European influence on the global stage and ensuring the global competitiveness of the European financial sector should remain a priority. Financial services are a global business-developments in one jurisdiction have an impact on others.

Three regulatory objectives can be identified:

- (1) the need to remove barriers to open and competitive financial services markets worldwide and to ensure market access, based, where appropriate, on equivalent regulatory approaches
- (2) the need to manage major structural changes on the global stage – seeking cooperative solutions where possible
- (3) the need to protect the international financial system from instability, fraud and financial crime.

Good progress has been made in building open, *ex-ante* regulatory dialogues-exchanging information, identifying potential regulatory problems upstream and seeking mutually acceptable solutions. With the United States, a number of important regulatory understandings (e.g. on the cooperative model for the implementation of the Sarbanes Oxley Act and on financial conglomerates) have helped reduce transatlantic friction. Working as far upstream of the political process as possible to converge regulatory and supervisory principles minimises compliance and adjustment costs in the different jurisdictions.

Recently, the Commission has had a first successful macro-economic and financial sector regulatory dialogue with China – which will be repeated in the near future. A number of important areas for cooperation and regulatory dialogue in the financial services area have been identified, such as accounting and the experience with the Lamfalussy regulatory model. The Commission also would like to deepen financial relations with Japan, and, if possible, also with India over the next five years.

The Commission is committed to an ambitious opening of global financial services markets, as modern and efficient financial markets are a prerequisite for further economic development in these countries. This commitment will therefore be reflected in the WTO negotiations on financial services.

The Commission would like to deepen further these regulatory dialogues, more particularly the EU-US dialogue which is already well on track – working closely with the Member States, the European Parliament and the private sector. In the Commission's view, the informality and practicality of the dialogue are proven strengths. The current participants should thus not be changed – although experts could be included on an *ad-hoc* basis.

Important themes for the EU-US regulatory dialogue in the coming years are:

- work towards equivalence/convergence between IAS and US-GAAP – agreeing a roadmap and timetable are now urgent. The Commission intends to take a decision on equivalence of the major third-country accounting systems (required under the Transparency and Prospectus Directives) end 2006 or early 2007
- facilitate deregistration from US securities exchanges
- increase co-operation with the US insurance supervisors and remove collateral requirements for EU reinsurers
- ensuring that the Basel Capital Accord (in Europe the Capital Requirements Directive) is implemented on time and in a way that effectively delivers a level playing field between Europe and the US
- cooperation on a policy response for Credit Rating Agencies⁴³
- work toward a cooperative model in supervising auditors (in cooperation with the US Public Company Accounting Oversight Board)
- closely follow the Securities and Exchange Commission's market regulation review and facilitating placement of trading screens of EU exchanges in the US
- look into the governance, financing and participants of international standard setting bodies.

⁴³ See also Section 3.1.

Annex I, Section VI – Asset management

Alongside pension funds and insurance companies, investment funds play an increasingly important role in European financial markets-mobilising household savings and channelling them towards productive investments. The European fund industry currently manages some € 4.7 trillion of assets on behalf of a growing segment of the European population-in some Member States, over 20% of the adult population hold UCITS⁴⁴. A cost-effective fund industry will diversify risk more efficiently, allow retail investors to earn higher returns and make capital available for investment projects.

Investment funds will assume greater importance as public sector pensions remain under funding pressure and occupational pension funds shift to a defined-contribution basis. Small differences in net return on investments in funds can make a huge difference to the accumulated value of capital at pay-out date. A cost-efficient fund industry, where gains are passed on to end-investors, can be part of the solution to Europe's pension deficit.

The 1985 UCITS Directive seeks to facilitate the cross-border offer of investment funds to retail investors. It has provided a focal point for the development of the fund industry in Europe. However, cross-border sales remain constrained: the 'product passport' continues to encounter difficulties and fund managers have not been able to export their expertise. UCITS legislation may entail significant missed opportunities for the industry if it does not provide for effective exercise of other single market freedoms by fund managers, or respond to the reality of a fast developing business. This may translate into higher costs and a more limited range of investment opportunities for investors.

The Commission services will publish a comprehensive review of UCITS legislation this summer. This will identify concrete steps to improve consistent transposition of existing UCITS legislation and to ensure that it delivers its intended effects. The focus will be on consolidating and enhancing the UCITS framework. However, the growing importance of this business warrants a longer-term reflection on whether the UCITS framework is capable of harnessing the full potential of this industry-taking into account the need for appropriate protection of retail investors-or of responding to profound structural changes affecting the asset management business

On the basis of this review, the Commission services will prepare a Green Paper on asset management for publication in July 2005.

⁴⁴ UCITS are harmonised collective investment undertakings that can operate throughout the EU.

Retail Financial Services integration is needed

The post-FSAP stocktaking process identified the market for retail financial services as an area requiring further attention. A number of important factors have increased the need to consider encouraging future integration in the retail financial services markets:

- the introduction of the **euro** has resulted in price transparency and exchange rate stability
- **technological innovations**, such as Internet, are providing new opportunities to sell financial services at a distance and hence cross-border
- increased **consumer mobility** of European citizens is driving demand for efficient cross-border financial services⁴⁵
- there is a growing need for more efficient long term financial services products to complement **state welfare provision**.

The way forward

However, integration of retail markets is complex and demanding. Product characteristics, distribution systems, consumer protection, contract law, differences in consumption culture or other economic or structural realities play a more prominent role in this area – and create considerable complexity for cross-border supply.

Integration of retail financial services should not only enable consumers to purchase products cross-border, but also facilitate the sale of products, developed in one domestic market, throughout Europe without the need for substantial modification. This would deliver more choice and better prices to consumers.

The Green Paper should help to identify the most significant cross-border barriers and risks for consumers so that the Commission can carefully prioritise a limited number of actions where there is a business case for further retail integration and tangible results can be achieved.

Supplementary action through active application of competition policy is therefore important. Accordingly, the Commission will undertake sectoral enquiries, with a focus on market monitoring (see Section 3.3 of the Green Paper and Annex I, Section IV).

⁴⁵ For an analysis of factors which affect consumers' propensity to buy from firms in another country see Optem survey on cross-border shopping for financial services carried out for the Commission, available at http://europa.eu.int/comm/consumers/cons_int/fina_serv/cons_experiences/index_en.htm

Future measures should be based on an appropriate policy mix between harmonised rules and mutual recognition. Such measures must neither erode well-founded consumer protection measures, nor stifle or distort competition.

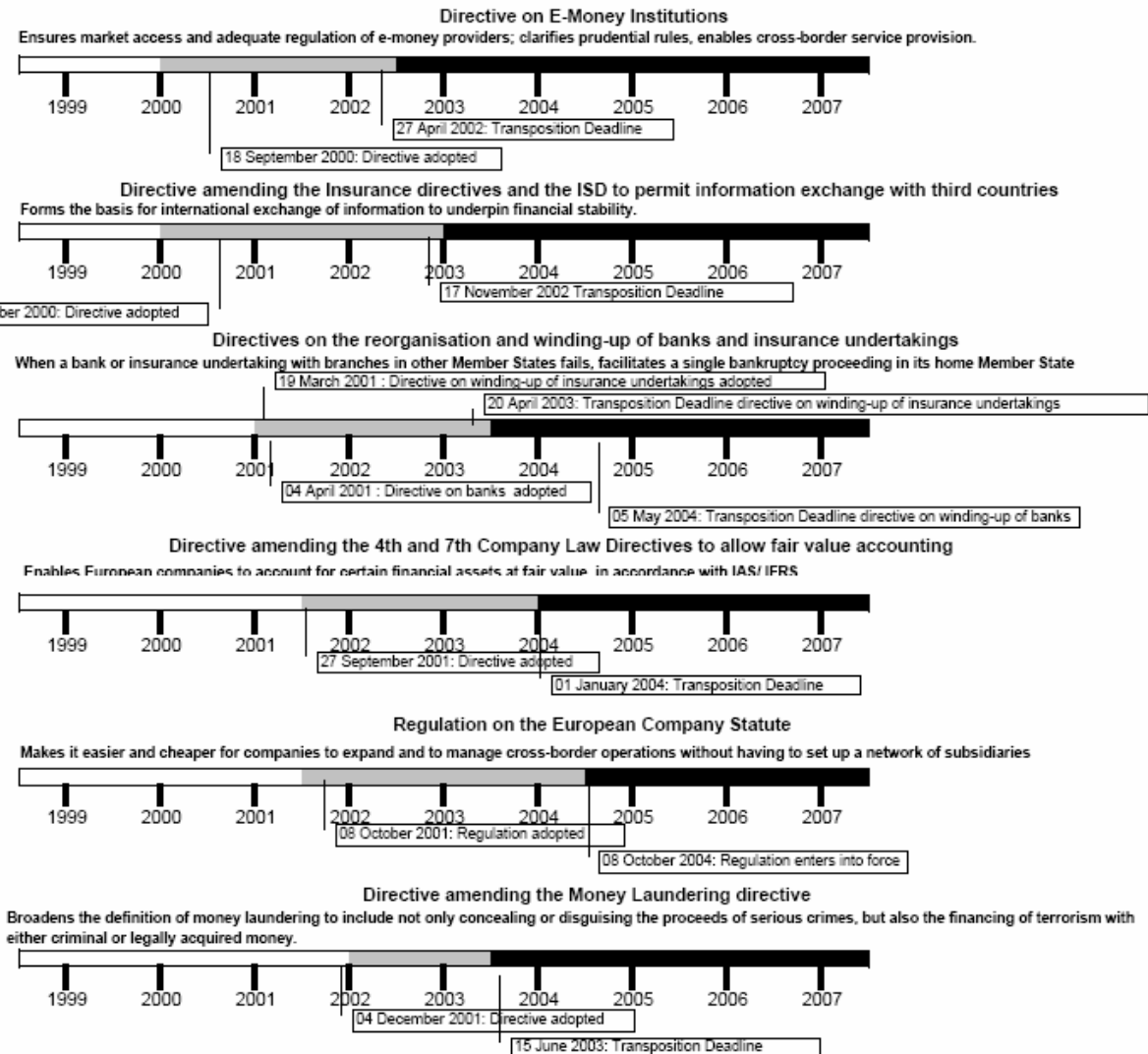
The consumer perspective

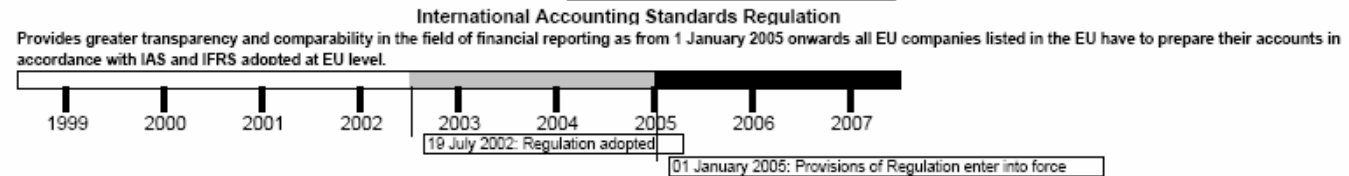
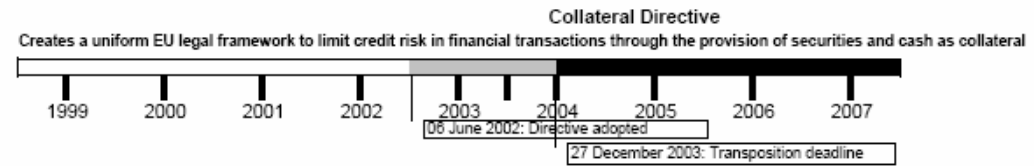
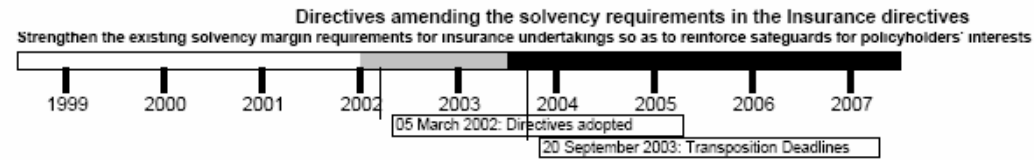
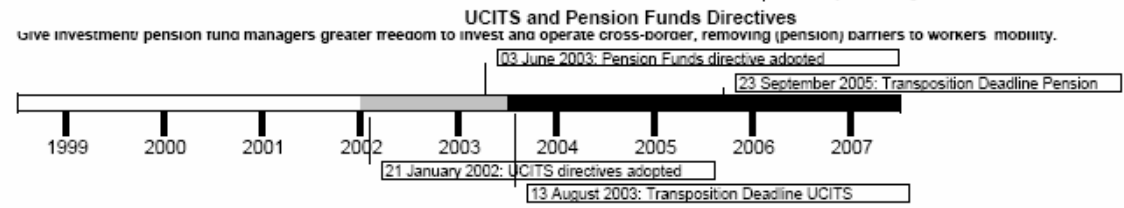
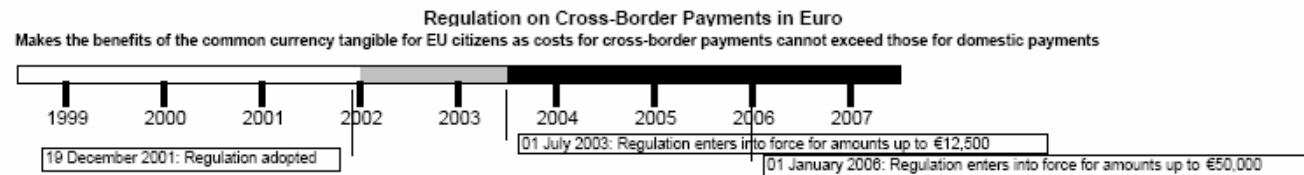
The Commission is committed to listen to all interested parties before coming up with new initiatives. The Commission is committed to ensure the consumer and user perspective is heard⁴⁶, and that the consumer interest is prominent in the major debates. The consumer and user perspective can be further developed with the help of representative organizations which need to continue efforts to improve their organisation and their knowledge and experience in the area of financial services. Additional action to promote and support consumer awareness might be needed – starting at Member State level.

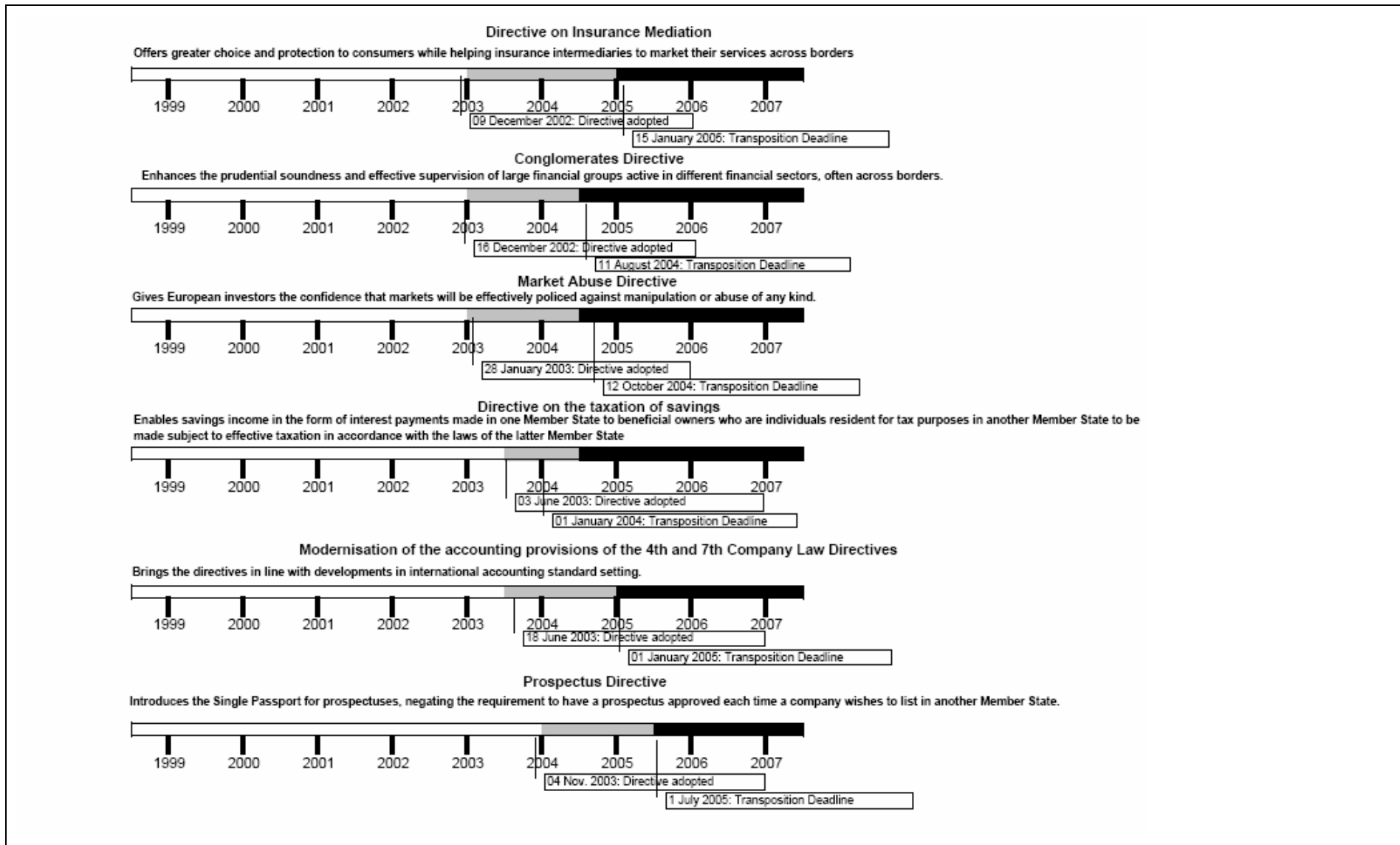
European legislation emphasises the importance of information provision. However, unless consumers themselves develop the skills and knowledge needed to understand increasingly complex financial products, consumers cannot make well-informed (investment) decisions on the basis of this information.

Redress systems could help to increase consumer confidence in the market so that the full benefits of integration can be realized. The out-of-court complaints network for financial services, FIN-NET, already provides some assistance for cross-border disputes.

⁴⁶ One of the initiatives already taken is the establishment of the FIN-USE forum of financial services experts, providing the Commission with valuable input from a user perspective, see http://europa.eu.int/comm/internal_market/finservices-retail/finuse_en.htm.

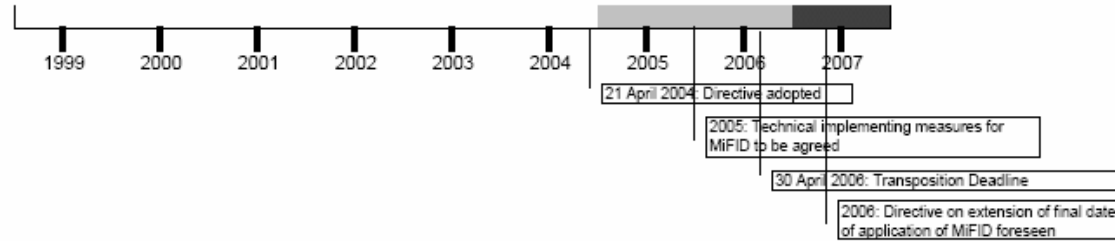

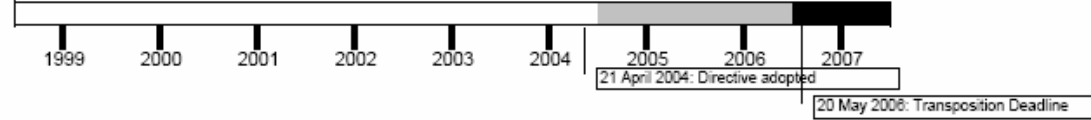
Markets in Financial Instruments Directive

Creates fair competition between exchanges and banks wishing to internalise securities orders; improves pre-trade transparency, order execution and the price of securities trading.

Take-Over Bids Directive

Offers transparent pan-European rules for the conduct of takeover bids to the benefit of shareholders, employees and all interested parties.

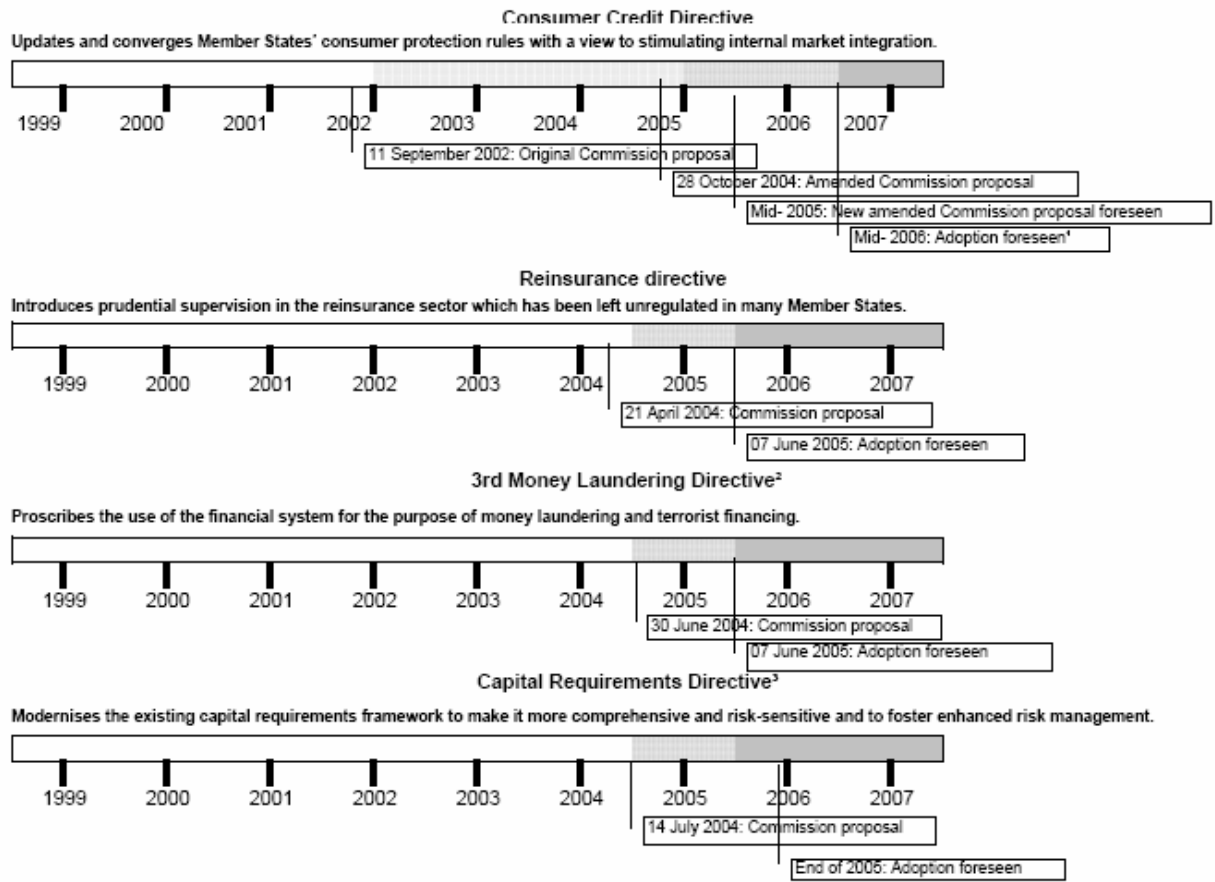

Transparency Directive

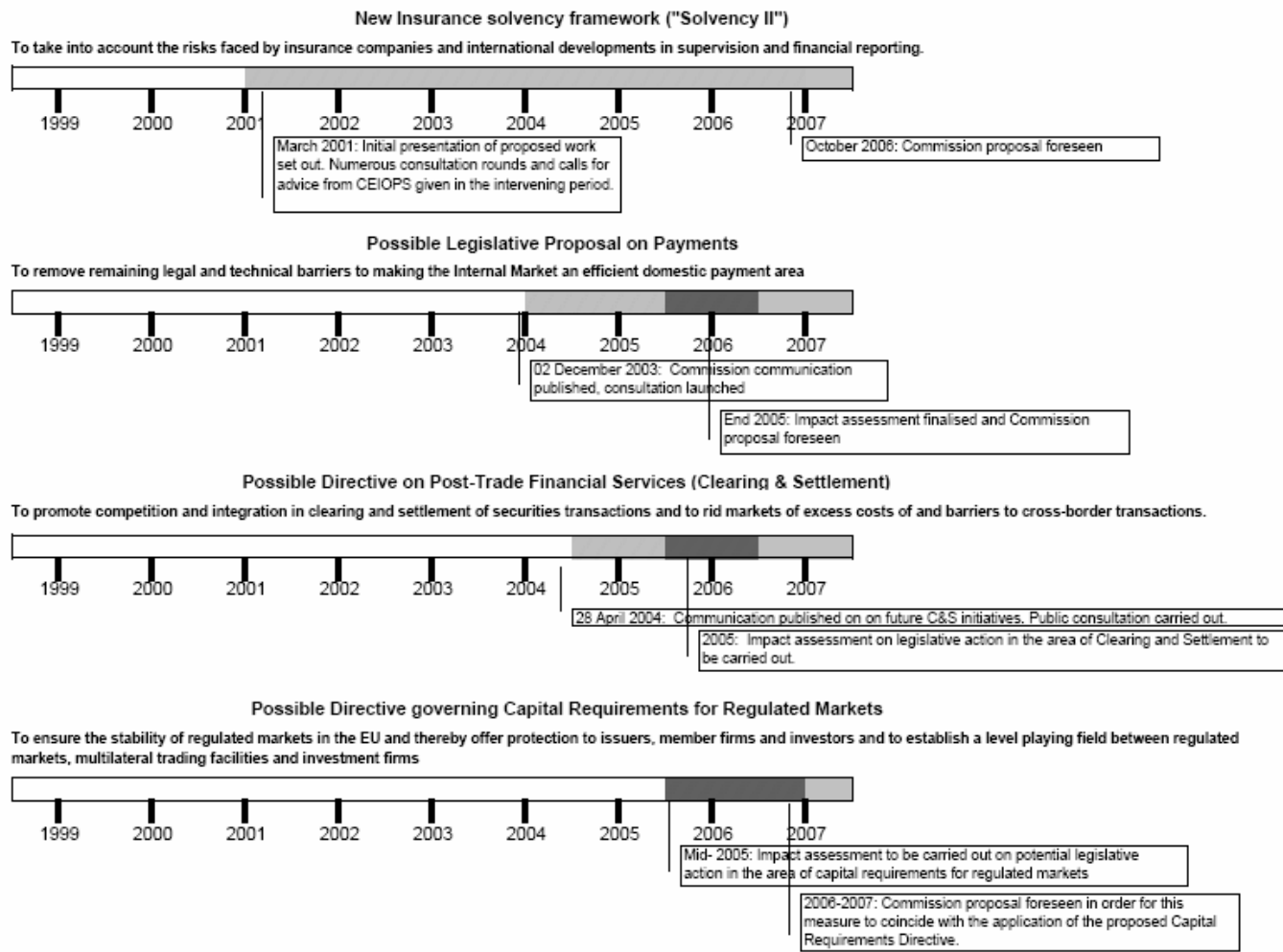
Raises the quality of information available to investors on companies' performance and financial position as well as on changes in major shareholdings.

(ii) Timeline for Completion of Ongoing Legislative Proposals

(1) These proposals are currently discussed in the Council and European Parliament, and are anticipated to be passed at a single reading.
 (2) A general approach was adopted by the ECOFIN council on 07 December 2004
 (3) A general approach was adopted by the ECOFIN council on 07 December 2004

SV

SV